

Marija Pekšona VII
Laila Jiedī jeb Jeltzerpilskaņi
un Jeltzerietī. ~~1911~~ 1912.

Valfgangs, barons - f. Abelhauzens, Leltererpils - ipasneeks.
 Imgart, baroneene f. Abelhauzen, viņa Runkē.
 Levalds, barons - f. Abelhauzens, } viņu Tēli.
 Vinibalts, barons - f. Abelhauzens - }
 Cecilie, baroneene f. Abelhauzen, viņa Runkē.
 Vinitis, viņu Tēls, 3 gatus nesi.
 Lejeemns, saimneeks, Lelterer - pagasta - vecakais.
 Lejeemere, viņa Leeva, saukta, pantu - grāmata.
 Guljete, viņu meita.

Ozols, saimneeks,
 Ozolene, viņa Leeva.
 Alvina, viņu meita.
 Lettings, }
 Vīdauts, } saimneeki.
 Apsits -

Ozal-ceemu Tīngolts, Kuzineeks.
 Mārtiņš, Kora Tīngolts.
 Leel - otiņš, Skriveris.
 Paulina, viņa bonne, Guljete - draudzene.
 Leev - vārtnieki.

Tiekums, } f. Abelhauzen baronu sulaini.
 Lemits, }
 Abazupneeki, }

tur - arits, katr zēns.

Krakene }
 Guspene } valineeces -

Pāvelins, }
 Abatisins, } valineeki.
 Bumburneeki, }
 Atkals, }

Launis, Treestataji, Treestatajas Lejeemns saime,
 Repūtācijas locēki, bērnieki, murikanti, karēvi. -

Pirmais un trešais celeens - ceturtā celeena
otra daļa, un piektais celeens noteek Lelterer-
pils - mezmālā, otro - Leltererpilī, un ceturtā
celeena pirmā daļa noteek Lelterermālā. -

Pirmais celests.

(Pā kreiso roku - no skatuves gremot - mežs un krūmi, vidū klajums. Pā labo roku kokeņu ap-auris kalniņš - tāzi šēdekli. Dibenā zemes celš. Dibenā, at-tālumā, vairāk uz kreiso pusi, redz Lelt-erēt-pidi, un uz labo pusi Lelt-eretu.)

1 skats.

Ozols, Ozoleņu, Aloina, Vidūti, Leltiņš, Apsiti,
Abirdzejs, Skabene, Guseņe, Auzarīts, Brēdātāji,
Brēdātājas, laudis.

Leltiņš: (uz roku, kas kalniņa vidū, un kuru aug-
stāks kaciņš, raustāmies) Lēn, Lēn!
Auzariti! vaj' ne mani uel neka, no gaidāmā...
Auzarīts: (sez minētā kokgalā) Ne, Leltiņ, saimneek,
it ne neka.

Leltiņš: Saulīte bus gan jau garbalinā -

Atunazito: Sagan; bet nupat setras patums makonāts
vīnas glīzam vaitzinam preekšā - jā nedabūsim
lētv -

Lelkins: Nevis, ne! Sateen bus atkal ista, seena - sau -
le - "akā noskatījā. (uz klātbūtnēm) Bijām
gan notomājuši, šai teenai austāt, mūsu eeru -
līci pirmās vales pūest - skūpa - lejas svetiba,
gods Deevam! jān pajumtē - te atnese mums ska -
bene negaidīto rēnu -

Apsīts: Tapat jān ar mēs - ! Mēs ar griebejam putniņu
pirmām rīta - bresmām atokanot uz silmalas
plavām laistes - visi seena - laika eeroci no jauna
inlaboti, in - asināti - te tikam bez at - pakalpalikša,
ar saukti -

Vīdants: Pēc mums atskreja Gūnēne, bij glūri aizelsusees -

Apsīts: Un Bumburneeks - eesavas mūsu sētas jāsus -

Lelkins: Ko? Bumburneeks jāsus - ?

Apsīts: La. Ar pagasta - vecaka sīmo -

Vīdants: Ta?!

Apsīts: Kustonits ne bij vis salojis - putas - skīta no vīnas -

Lelkins: (Ta - ?!

Vīdants:)

Apsīts: Orals - tēt: jūs sateen tadi nevalotipi, tomipi veen, ko - ?

Lelkins: La, teiceet, lugtu, vaj tat arī jūms nejausmas, ta -
lab gan mūsu pagasta - vecakais mūs vīdus se
rošā savaucis - ?

Orals: Nejausmas - ,

9.
Lelkins: Bet senāk jūs gan, no Lejceema rīkošanas veen jān
skaistri nojētat, kas oīnam padomā, lēt katā nu ta - ?

Orals: Ne maz, Lelkin, tēls, ne atminos jēl kat pareģons bijis;
Lejceema tagadja pavele, ir tapat man, ka jūms, ne - atminama
mīkla.

Lelkins: Ta?!

Vīdants: Ku sakāt tak - !

Apsīts: Bet kat - tas jūms, Orals - tēt: to mīglaini mīklaino
rēnu nesa - ?

Orals: Saulīte bij vakar vakarā sen noceetjusi, kat aiz tarbeens
nogarusi Teramees - pē meero. Salts meedzins, mīstīnāja tēz
vien manejus un saimes - bernus, tik es ael biju nomota
tomadams uz rīt - teenas pūlem. Te indrosteju rīga, aukt -
lēksosanu, te rīksus, solus - te jān arī paklaustīnāšanu
pēc turvīn; Teros cik ātri paspēdams arā - : Lejceemu
rokas - puisis, Abika, bij aelais ceemins. Abrekkta rīga
mugura sevētams - runāja vīns, aizkūsis, ar manim gatē: -
Orals - saimneek: pagasta - vecakais jūms un aiseem jūs mūs -

jās lautim eesi noteic, rītu, vīslahakās - trebes - perbusa -
mees, un jān saulītei lēcat, uz mūsu pils - mezmālu, pēc
orolu kalnina, noet, pagasta - vecakais - busāt pat - tur jān
preekšā - pat - pagasta - locekļus sagaidīsot... Un jā jūms -
kat sausanas rīki, sausanas - lētas pēc rokas, tas - visar
erāt lītri ņemamas... " To teicis aiz - savas Abika, atkal
ka pati - vēs!...

Apsīts: La, jā! un ta, aizskreja, arī Bumburneeks - no manis - !

Vīdants: Drīz teem pašem vartēm, ka Abika, runāja arī
Gūnēne mūs onājo.

Lelkins: Sakbene preekotīnāja uz to vīceesako, jo apraki, jo

labaki, se cerastes, lai pagasta = vecakam ne-erāt
un mums jāgaitot, bet nu gaitam mēs, gaitam
aelli uz vīnu... Ej! Stur-ariti! (uz klatkustameem)
La ne uz māc puikam snaušens, ja ne nobrauc no Rok-
gala zemē. — Lēn! Stur-ariti! vaj vel ne neekam ne mani,
nerestri?!

Stur-ariti: Stin ne ka, un ne ko! Gaitēt veen vėl.

Vīdauts: Gaitēt un gaitēt, nepatīkamo kūsana.

Apsits: Lēceems se laikam, vīkos zalamu = soetkus.

Vīdauts: Hahaha! tas zalamu soetkus! Darba Diena — seena
laikā — ? hahaha! —

Apsits: Kas tur ko smēst? Pagasta, jēl citu vatu tariganu pēc
nesasaunktu tak vīns mūs-te, pilsmež malā! — Un ko
tas te seerēsi un ko bērni lai te — ? Un tas ar vīsi uz-
posusēes, vīraibinājusēes, ka pupu = eesti...

Vīdauts: Nu, uz Lēceema paveli —

Lētiņš: Klausēt lautiņi! La ne kūsīm mēs se Lēti-erēpils-
Kungu labā sasaukti, sarināti Kapeā! — ja tik ne bus
mūsu pili Kas sevīks, Kas soarigs noticis?!

Apsits: Ak, ko, neekus! Kas tur lai noteekot?! Saunais
barons, ka jān ar veenu, notarbojās gar puķēm, akme =
ņem un akmentinēem, vecais barons pārvalda pili,
pabrecas sat, tas, kas vajadzīgs, uz pils = lautiņi, skiver =
jauns = Kungu Dien lauksaimniecības darbus un tas ir vis.

Vīdauts: Bet vīnē jān tautā Kas, un ātri veen, pārgrozās.
Mūsu vecais barons, petejā laikā, tāt uztraukts
ar kustuati veen...

Ozols: Nav ko brīnīties, kas apdomājas —. Kur tas pinn =
brīnītais — ? Vecā barona un mūsu vīsu: vīns = acis?!

Lētiņš: Lagan, Ozal = tēt! jān!...

Apsits: Ak, ko jān tulin tā gar pils kungeem, gar baroneem
nobestajates: mums iekuram pašam savas raizes.

Ozols: Ta nu gan, bet kas galva cees — jācees, locēkļiem lītā —
Vaj mūsu vecais barons nav mums alāzēn ka tēvs un
galva bijis? Vaj mēs neesam vīna vadība un gaitikā,
caurus gatūs, ka saulīte siltījusēes?!

Vīdauts: Lums taisnība, Ozal = tēt! pilsnīga taisnība! —

2 skat.

Bijuse, Ozoleene, Alvina.

Ozoleene: (uz Alvīnu) Ku lai veens cilveks lūka, ka mums te
jastāv! un Dievs zin ko — sastavesim... Tiri ka — ! Abāja
tik tautā stēdamu darbu! Ko tas Lēceemu = tēvs un
atkal eestomājes, ko ne — ?! Un mūs tēvs nefarā man
ne visus kapestīnus apļēst ne ka — palikot vėl — vėl?!

bet nu stāvi te cilveks, ka soetseena! —

Alvina: Vaj tas jūs soetseena gan kas meera esēt — ?

Ozoleene: (pēc sevis) Ku paklauses kat meitens —. (uz Alvīnu)
Abau tev, Alvin, meit, nupat, ari Kas sevīks teicams,
sakams... Lūk! — ee-vero: cik peemilīgas no uz-skata
citas ceem = meitas, vecākās tautas = asperbas, lūk!
Un vīnam vīsam glumi pili, matiņi: vīns visas glīz,
kas per tēvi, jū.

Alvina: Glīzakas? — hm, to tik jūs tā domājeet! Katrs cilveks
tak var perlētes, var savus matus pīt, ka vīns pat pīt.

Ozoleene: Var gan, var, bet ne ticu vis, ka tu savā jaun = motē
asperbā, saveem tik sacītoteem, sakruveteem, mateem

esi pate sev un ari citam katam aptomigam
silvekam par patikšam un pa pratham.

Alvina: Ka ta - ?!

Oraleene: Ka ta! ?! Etk tavn jautajum! Atri acis un metot
uvilsus jatomia: Ka tu saras vecas mates briles =
futerali ebarusees = bet galva tev tik kart plataka,
Kaplaka, un Ka tu pate. Ne mar jau uvis, Katees, Ka
pasu-lauzu-berns = bet lai nu, un mar jau tev silvekam
nepatikas, tiri Ka - !...

3 skats.

Rijusee, Skabene, Gusneue.

Skabene: Gusneue! Deezin Ko ta Oalsainnece ar savu mei-
tu ta - ?! Vaj tu ko ne noprati?

Gusneue: Ne, es ne ka mezinu. Kean safs kajas, no vakar
teenas skreesanas.

Skabene: Un vaj tad man ne - ?! Bet ko tuv tarit - jafaceesas.
Esam kenu Kapa satrekti, perigi tak vestredim, Kas
te isti notiks.

Gusneue: Bet, soteen, Skabenit, tevi tak ne veens, furis netreca,
kam velti ta sirojas - ?! Pate atsteigusees = kakaha! Kada
tu alazin jociga esi!

Skabene: Ku paklauses = ta Gusneue tiri tata Ka - ! Es ar
tevi, Gusneue, un mar vairs nerunaju...

Gusneue: Katu, ne... Bet tev jau, manu veco Skabenit, Kas
loti vilees -

Skabene: Ko? vilees, Kas tad man vilees - ?!

Gusneue: Sirga pirktais got lakats, un sejees kreiso pusi
un galvas.

Skabene: Ak, kas nu tik - ! (raisa lakatu no galvas, asgrees, un
atru pusi un seen tad atpal, un galvu)

Gusneue: Aj - ! tev tik, Skabenit, un peerites veen vel Kadi
peeci matini turas, bet un pekauseja jau sen - ti-ti!

Skabene: Tarn asu meli - ! Ne!... Lai Deevs nogrees! Gus-
neue! es sakšu ar tevi cenivet - ja!

Gusneue: Pirstejes jau nu, invistejes laci, bez manis tikpat
neitiks, topat Kases ne bez tevis = vaj ne Ko? (seem-
ligi) Skabenit! paklauses, masin! arter Koteiksu-
(musina Skabenei Kousi)

Skabene: Viteeniv - ! ne, viteeniv - ! Bet ja tik tee nav trivi meli
veen, Ko - ?! (abas sarunajas klusi, laisni)

4 skats.

Rijusee, Lettins, Vitauts, Apsits, Ahirstejs. (petegam
tarnas nosu = burtues - zokov)

Lettins: (un Vitautu) Ahirsteja Rungs skeet pret pagasta-veca-
ka noslepumaino zenu gluzi veenalzigs esot.

Vitauts: Ka tu to zini?

Lettins: Ku, vins, tik savas nosu = burtues, skirsta un, skirsta
acen un nav vel teicis ne, tata netata vartina.

Vitauts: (un Ahirstejam) Ne nemeet launa, Ahirsteja Rungs! Ka jas ta
foreiz pee musa galvas leurisana un ne mar ne peestalates - ?!

Ahirstejs: (leek nosu = burtues sev patuse) Ne biju vel treednu tel,
pilniga skaitriba un tadel, mana veenalziba pret manu
apkaistni - aizbilstineet!

Lettins: Ak ta - !

Vitauts: Ne Kas, ne Kas -

Apsits: Kas nu par to, Kas nu jims - ja - aizbilstinajas. Un vaj tad

jūs, Mīrdēja Kungs, pātiesi tiecēt, ka se bez
brēlāsanas vis ne pārees, ka -

Mīrdēja: Ku saņemotama lēta, ka ne pārees - !

Lētiņš: Abes sareiz ne neeka ne makam inpratot, ket
ko jūs, Mīrdēja Kungs, tomajēt, kas tas te isti varetu
sai agrā rita = stunda, plīst valā ?!

Mīrdējs: Ku teesam kas ne pāredrams, kas svarīgs... Kēcīga
atgājiņa vel nesesauktu vis, musu tik prātīgais
pagasta = vecakais, visu pagastu kopsā: nolīktu vis
man uz to vis ceesako pēkotinat: lai es savā brēl-
mu = vacelī sameklejot vis leicamakas, vis svarīga =
kas liģsmības, gata un pēcka grautis.

Vīdauts: Ta - ?!

Apsits: AK ta - ?!

Mīrdējs: Ku jū, ta - !

5 skats.

Rijusee, Auz = arits, Ozols, Orolene, Mlōina, Kabele,
Gusnele.

Auz = arits: (sūtbraukts) Brauc! brauc! nu reiz brauc! (Lapulcejs =
see, utbraukts, raugās uz labo pusi)

Ozols: Kas, ko - ?!

Lētiņš: Vaj jā - ?!

Mīrdējs: Ku jā - !

Auz = arits: La, jā! tas pats ir, nu skaidri redzu, nu viņu
paristā - jā! musu pagasta = vecakais brauc!
(līnās no kokgala senē)

Ozols: Tas nu reiz - !

Lētiņš: Līnams! cik tas nu vel gaidīt -

Apsits: Kāpsim, Kāpsim Kalnina! (Apsits, un citi vīreši Kāps
Kalnina, un raugās uz labo pusi)

Orolene: Ku reiz gaidāmais sagaidīts, pātiesi Dēvam - !

Mlōina: Kas tur Dēvam ko pateikt, nesaprotu.

Gusnele: Vajāri, Skakenit! man nupat tik vīstapadi ap sirdi -

Kabele: Aban ar mās! ta ka pēcks, ka bāiles, nemaku isti
izslacīt, ka -

Ozols: La, jā! tas ir Lēceems -

Lētiņš: Musu pašu pagasta = vecakais!

Vīdauts: Lūk, lūk! ka viņa tākainais kurš nesas aukstlēksem
neen!

Apsits: En pēc viņa paša rateem brauc vel veeni, un vel veeni -

Ozols: Ku ka tas! Lēceems nāk tapāt, ka viņš mūs citus sadau-
cis, ar visu savu mājas saimi.

Vīdauts: En Lēceemene brauc vel ar Luljēti -

Lētiņš: AK tam brīnumu! Viņa jān reti katēd, iz
mājas - laukā - !

Apsits: Lūk, lūk! un nu vel veeni rati, ka mantain, ka
lētam pilni pēckrauti -

Vīdauts: Kūpat jān brauc gar birstalīnu, un tiltīnam pāri

Ozols: Kus jān triz klāt - !

Mīrdējs: Sveiksims viņus!

Ozols: La, sveiksims!

Lapulcejs: Sveiks, sveiks! musu pagasta = vecakais!
(vīreši vērtina cešvares, sevešes, plevīna mīt-
autas) Sveiks, Lēceemu = tēvs! Sveiks - !

Mlōina: (pēc Levis) Cik te neomulīgi! ka mītri, ka auksti.
Ka - man vis ka preti neen -

6 skats.

Bijusee, Alvina, Suljete.

Suljete: (tautas apgerbā, nāk no labās puses; viņai puķu cemo-
ri un divi puķu pildīti kurvisi rokā) Sveikas Lelt-
ererees! Sveiki Leltzererees! (leik puķu kurvisus uz
sedekli)

Lapsulcejs: Sveika tautēt pate ar -!

Suljete: (smeļ Alvinai roku) Sveika, Alvin -! (abar
sarkatās un apskatās)

Alvina: Suljete -! Ka -? tu arī tautas apgerbā?

Suljete: Linaus! Kotu gan tomā?

Alvina: Bet Kas tas sešs, Kas se notiks?

Suljete: Gosta - Teenas svētisana -

Alvina: Ak, ka lai es nu veena tā -? Kotu saki, Suljete!

Suljete: Pārgerbes un vairak neko!

Alvina: La, es steigšos, skrešu! ne, es braukšu, un mūs
maja jān nav talu -! (aizsteigās uz labo pusi)

Suljete: Mūstinajes, meici! mūstinajes.

7 skats.

Bijusee, Ljiceems, Ljiceemene un viņu saine nāk no
labās puses.

Ljiceems: Sveiki! brāli, draugi, sveiki!

Lapsulcejs: Sveiki, mūsu Ljiceem! sveika Ljiceemene!

Ljiceemene: Paldies! paldies, sveiki visi paši ar!

Ljiceems: Bijāt gan jau ne meerigi, ilgi uz mani gaidot?

Orals: Ah, tik pat -!

Leltins: Ka nu u -

Vīdants: Linaus gan -

Apsīti: Ah, Kas nu par to -!

Mūstinejs: Kas jau vel ueti uēlu... (kešas pulksteņi paskatīta
meis) Pulksteņi tik ko peeci.

Ljiceems: Hani mīlē! nepareizeta klume celā bij aorķareta
ja, ainhilvēnēt -! Lom, ka šis gosta - Teenas preekatā -
ki, mums, vel istā laikā galā vērties...

Orals: Gosta - Teenas -? Kato gosta -?

Leltins: Preeku tārki? Kas par preekas -?

Apsīti: Lustrami, teicēt -!

Vīdants: La, teicēt jel -!

Mūstinejs: Kam nu tik nepaceetigi -

Ljiceems: Leltzererees! Si Teenas ir preekas mums no visai augsta
soara: - no viņas atkaras mūsu mācā, labklāšana,
tautējotā rēnā...

Leltins: (Ta!!)

Apsīti: (Ta!!)

Orals: Ka tā, Ljiceem!!

Vīdants: (uz Apsīti) Kato likumais mūsu pagasta - ucekais
soreiz, palota -

Apsīti: La, brīnumi! viņi, skeet vel apdomājoties, ka lai mums
to, kas sakams, saka -

Kabene: Ko tee tei te nu, Gusnēn! isti spreek?

Gusnēn: Tā jau tepat divas audis ka man.

Kabene: Pāz, pāprasisu puikam, viņi tātā vērtis, turarit!
Kote pāllaban, tā, sa un tā, tic un runā? Vaj tu ar
varbūt vel ne nekā nenaprēdi?

Mūstinejs: Hm! es ne nāprotot - Kojā runā to runā! (pēc
sovis) Cik tā Kabene vel tūmā! (uz Gusnēni) Tā tā

noteek visas sapulcēs, saņemšanas: ta noteek ir pat
barnicā: - paprecks, ergelneeks pūs un spēle
deen un, ne deens pati isti mezin kartas ir, kas ne...
Bet tieš lītē ka vīns laiz istai onelījai plīst valā - na!
ar deenu un to pašu rāveenu vāsi barnicneeki, ka
pamostās un raug' tulin, ka ar deenu mati ergelnee =
kam lītē - ' nu, vaj ta nāv'?

Gusnene: Linams - ka ta -

Skabene: Lai jau nu lai -

Starasiti: Ārāt tik nu meera, pēc visw skaiti nogitisin!
(pēc sevis) Cik vīns abas tūmas! grib jau pirms
vārta galā vārdu sadzīvot -!

Gusnene: Papasta - acaikais tulin atkal ko runā -!

Skabene: La, jā! lūpas jau kustas - tiek deen!

Lejceems: Letterereesi! jū - labi rīnēt, ka musu acais ka
rons Volfgangs fon etbelhaizens pret mums vīna
papasta - locēkļiem alāzin labvelīgi, tēviski ientvejer!

Orals: Linam! zinām -

Leltins: Ka nu to uziņāt -

Lejceems: Bet jā nu naktu britis - kur neetū vāsi paucam:
kur būtu musu labvēla rīkosanas pret mums un
apkerama, ne saprotāma... norāvisim ne kat ska -
bu prātu... ne kur nesim talab pret vīnu ne deenu
acumvkliti... brāli, draugi! apsodēt man to!

Apsiti: (ar Vīdanti) Ko tas tas norīnē -?

Vīdanti: Kas tas nu ne būs -?

Leltins: Lejceemu - tēt! jā lai ko salam, lūzām tūvaku,
skaitrakū lūtas aprīnesam, lūzām -!

Orals: (ar Lejceemu) Draugi! brīdīlīt tavi vārdēni man
lik te te... (rāta uz sirdi) ka eēturās... atņem vīnu
atsauc -! atk, ne nem ļauna -! būs, šoreiz ko vairak

sešomajees -! Ka un kur tas lai nu rastos tāt 19,
as, launs - britis -?

Lejceems: ... Tūn, ir jau - pēc musu turvini!

Leltins: {

Vīdanti: { Ko -?

Apsiti: }

Orals: Vaj pāteesi! Nu pasarg Dievs -!

Skabene: (ar Gusnenu) Gusnemit! skreesim prom! man bail!
jā nešak tevī plēsties - ko?!

Gusnene: Vaj tu kūsī meera, mulķe tu -!

Lejceems: Ku palenam, draugi! palenam... Ku traucā
tes tulin ta, ka vāriņi seveesi, ka mazi bērni!

Orals: Lūgtin lūzams! nevilcīnēt ta, runā -!

Lejceems: Ahis! Letterereesi, dabusim jaunu pārvaldneeku...
un šoreiz pat jau cerāties vīnu mūsu vīnu...
Man wsen kur, rīlītē ta eētreitajās... Man vajagst
... asakas, tīngrakas pārvaldības...

Orals: Ku pasarg Dievs -!

Leltins: Lejceemu - tēt! Kas var, kas trīkst no mums to sacīt?

Vīdanti: Ku tas tak traki -!

Apsiti: Pāteesi traki -!

Horbeys: La, tūngan vāriņa kūšana...

Vīdanti: Kas, vāriņa kūšana -?

Leltins: Murgosana, ta ir murgosana!

Vīdanti: Kāda ^{pīta} pārvaldība tas mums eēt vajadzīga?

Apsiti: La, un kurā rīnā -?

Lejceems: Ahis! nākosais pārvaldneeks, it sevišķi: musu nā -
kosais sarps un glābejs... ar savu augsto kūrā

un, maro tēlu no tālas tāleenes, celotāms, tēp
nonakšat, sateen Lelterorpili...
Leltins: Ko tāleenes? -
Orals: Bet kas tad oins pat tāt -?
Vīdauts: Ko sves? remineks - le zinās? -
Apsīts: Ko kātas kārtas pat, un ka skan oina vārt,?
Lijceems: Vīns, augsta trimuma... vārt, protams,
skanos, staltis...
Leltins: Ta? skanos, staltis? -
Lijceems: Vīnkalb! barons fon Abelhaudens -!
Orals: Lijceem! braliti, ko tu sacī? -!
Leltins: Vīnkalb? mūsu citreizīgais Vīnkalb -!
Apsīts: Vajpateesi -?
Lijceems: Pateesi -!
Orals: Plavets - Deos -!
Vīdauts: Brangi! tad jau nu brangi -!
Leltins: Mūsu pasu Vīnkalb, nāk atkal pie mums!
Orals: Un kas tad nu mums ukaitet -?
Lijceems: Lautini, mīlē! palenam, es jums saku - palenam.
Kis parinam gan senok jauneklī no Deoa
pasu apstārinātu ar augstu, gaišu priātu,
un siltu sirdi, tīru veselī... bet šis pat oins -
mūlulis... ir svesos laudis? Svesa zeme vīrs
tapis... un vel pēdīgos gadus... gauža = Kara -
uzguņos arīgi, - un kas zīn, vaj arī ne eekskīgi
noceetinājis... un nu no sava tēva saukst māk
mūsu vīru: - par sava trimtes, mantas, goda
air-sargu: - par mūsu glābeju no postas... launē
celum... šis gājums no visai augsta soara: no

21.
vīna laudis, ko teikt, ko domāt...
Leltins: Orals-tēt! kas tad nu jums -?
Vīdauts: Kas tad nu tav -?
Apsīts: Stmetates ar manu roku -!
Orals: Ko kas, u kar! Pili... marķet ka ka reibons un -
nacu... karst, - laiks -...
Mīrtrejs: (ar Lijceemu) Ehan, šķēst, Lijceemu-tēt! ka mūsu
vecāis karona kungs, u kūt to ka u kas tomājis,
ka oins, par saceem Lelterereesem, intiees! Kar
lak u marakais launums mūsu vīru noticis!
Lijceems: Nu zināms, ka u!...
Mīrtrejs: Šai busanai, ka man liekās, ir glūzi citats
punktums par celoni...
Lijceems: To pilnam ticu! Bet acū mīkli, par vārigo
„punktu” intiees!... tas lūk, kasak... u eedvis...
Mīrtrejs: Lums taisniha...
Lijceems: Lelterereesi! talak saucu erjis vīrus, seitan
Kapa: - lai mēs savu jauno parvaltnieku
tik precīgi un jāutis, ka veen eespejams, sagai
tātum, jo cels, se jaunam garam augstam celnešam.
Se sagaidisim un apsvēksim vīrus: uzlūpsim pie
mums, trusim, apsmētes... se celsim goda = vartus,
skatīnāsim trusmas, se klasim vīneem galu un
celu puskosim ar pūkēm, meijam: - par zīni,
ka mums pret mūsu priekšniekiem: prieks, meers
un pateriha sirdis glabajas!...
Vīdauts: Paltēs, paltēs! par tēva vīriem, aspratebu -!
Leltins: Vīd - istenakais pagasta = vecakais -!
Apsīts: Tiri ko krīnītes -!
Vīdauts: Klava tam -!

Orolo: Kas mūsu slava, kur Varisano Varitaju pate wteic ladi?
Lijceems: Kam nūta? Esnu tikai rikojies, ka ~~tas~~ manim
peenācēs =; bet nu pastiepsimees ar tarbīneem! Še cel-
sim oeenus gota = vartus, un Krusta = celēem atrus, un
tresas taisni, ar pils = robežu. Na, puisī: neseet šurp
no vāgem visus nesamos. (puisi aizeet un laho paši)
Lumi, meicām jasteitās - pukes plukst, preeko - pušķem,
vainageem. (meitas seceet meža pa kreiso roku) Lū, Lū-
jēt, lēt un Oal etloinai, tos mātē tarku. Bet kur tas
etloina vel karējas? Kur viņa pirmak ainstēitās =?

Luljete: Kus Fur, lēt atpakaļ - bij maz, bet kas mīsejies =.
Lijceems: Ak tā, nu jā -! Lū tu, tēls, etur arit! Kāp tulin Rokga-
lā: noskaties labi, un uz visām pusēm, kas šurp nāk,
vaj brauc auto mums tulin rindā!

Aturārits: Tulin, tulin -!
Kakene: Ku, Aturārit! Kas tad nu bij ar to pēc = pēc = nogisānu =?
Aturārits: Ah, mūs, tik, sateen atskreesat pili jauns barons;

Gusneņe: Lū baroneņe tak ari -
Kakene: Vīdēniņ! Bet kur tad mūsu pašu vecais lai paliks -?
(Aturārits - Kāp Rokgalā, kas kalnina vidū. Lijceema pui-
nes no lahas puses galā, Preslus, Lēvklis, cirvi, Kurvus,
sainus un preek, gota = vartem pagotavotus, skajam
apstītus Rokus)

Lijceems: Ta, hermi, tā! Še cirvi, Rokus, tur sainus, Kurvus, leekā
reme - šee saines = mātes - tāla... (uz Lijceemeni)
Leev: vaj tev vis teerzan labi vel prātā, ka tarkus še
inrikāt morunajam?

Lijceeme: Prātā, mūzin. Prātā -
Lijceems: Na, un mūsu tresmu = skandinataji, jušu vātibā,
Aturārits Rungs: Vi, alazin, treetajusi, kat veen treetajusi
Ka - Ka - Ka: - ar Lufab = Relt = un vīn! Bet ka veekšes
mūs? jo pamegināt u bij u manaka laika -?

Aturārits: Pagasta = vecakais -! Dreesmu mums u truks... ja
truktū, viņam šareiz gluzi... Lufab = Relt = ovis = skana.
Aturārits no lūti, kas tik bus spejams.

Lijceems: Labi, palvēs! labi. - Lū jus, Oro, Leltin, lūtvu! šee =
palivēet se - mans nokas = puisis, etlika, gota = vartu
saliksānu zin - un meigas nesis pukes, meijas un
tarbs jims sekniņi, un gotam vēdieses. Kas Krusta =
celas un pils = robeža pastieitams, lai peekrit mums;
kāst tik, ar veekluma, ka Tomats, priatots, katu vis pa-
leivzams - Lū etpsit, vīvaut, puisī, nakat nu - (aiz
ceļ pa laho roku.)

8 skati.

Lijceeme, Oroleene, Luljete, Orolo, Leltins, Aturārits,
Kakene, Gusneņe, Aturārits, velas etloina. (Luljete
viņ vainagn.)

Lijceeme: (nem iz kurva dpozi, laltu galvautu un klāj uz
galā.) Na, Oroleene! nāc palīgā; wakopsim ang-
stiem ueseem galā, (ahar cel galā vairak uz preeku)
ka veen espešamas: ar etmaniseon, Ro Deos prāt-
mums Tevis...

Oroleene: Palvēs! ka savu pilnību varikojāt, mani palīgā nemeet.
Lijceeme: Ak lēto ueltus vartus -

Oroleene: Ka nu ueltus =? (uz saimeem Kurveem vāstama) Vis-
jūs galvinais - iztomats, jūs rocinam, in pūlēts...

Lijceeme: Ak, Ro -! Ahar tak veen šī gadina oareja peekrist,
mans vecais veen jau zināja, kas joteen mūsu pagastam
gaitams. (ahar, nem iz kurva telekus, narus, taksinas
glāzes un citus vajadzīgus traukus un leek uz galā)

Orolo: (pee gota vārtu sarikozanas tarbotamees) Abika: 'cel,
pacel vel augstāk - 'ta, ta - 'Nu, peetuv un ceet -
ta, ta - !
Leltins: Lūk, te vajaga cirva - Abika: 'peesit - ! (Abika sīt ar
cirvi) Vel veenreiz! vel veenreiz! 'ta nu star taisni - !
Oroleene: (ar Lejceemēni, kurā patlakan baldmaini, iz kurva, iz
nem) atk tu glīzā tev - Jāvanina - ! preekko noskatīt - !
Lejceemene: Joreiz, intervā gan, te ceptana, ka varišana: - ta
angsto auesu laime - ! 'ta leec nu leec - ! (Oroleene leek
baldmaini, uz teleki, un tātū galdu.)
Oroleene: Es to gan tā nespētu -
Lejceemene: (nem iz kurva ēšanas, pildītas bloodinas) Lēte man
galertins, te novāritais - skinkits un ceptee, calisi - ar
bruklenitēm klāt... nā! leec nu, leec - !, lēte man
Lānu = seeri, te svaigais medutins = (abas rīko galdu)
Kabeņ: Gusnēn: 'lūk, lūk! 'Kati Laimu = mātēm seeri! 'Lēli bru -
ni, glīzi! 'tān, istens sasaugas mātē kopā, tadus Lānu =
seerus cēraupāt! 'Vaj tev arī uetapat, Gusnēn! 'ko - !
Gusnēne: 'Ko tu brēc! 'Kur kas vētrams, paskatees! 'Kur kas trīs -
tams noklausēes - un u teic u vardinā: - 'ta tak mātē -
kam jā - intoras. 'Bet tu cēraupāsi seerus - nā! lai jau
Devs - uetāt - !
Kabeņ: 'La, jū! 'nu jā! 'lai jau nu tev atkal paleek taisnība!
'Bet esim tak viomarāk, galdam tuvāk, paskatīsimies tik
tapat veentruscin - ! (Kabeņ, un Gusnēne turojās galdam;
pēdējā at - tura pīrnu)
Alvina: (Tautas apgerbā, nāk no labās puses) Cik man karsti!
'Nu, Puljet! 'vaj nu kusi ar manu apgerbu meera?!
Puljete: 'Lati! 'tāmin! 'paskatees, cik Alvina glīzā!
Lejceemene: 'La, meiti! 'jā... (ar Oroleeni) 'Tav Alvina nu tā glīzā,

25.
ka par citam meitam! 'Abācer tu ar Puljeti! 'tātus -
skaitus induramus, tautas - apgerbam, pātē pagatavot.
Alvina: 'Nu, Puljet! 'lūžu, inskaidro nu man rikozanos
nokiini te - ! (abas tarunājas - plusi, meetas riak
iz meža no kreisās puses, orolu = karus, puķu =
puskūs - un vainagus - nestamas)
Orolo: 'Ta, meikas! 'lābi, ka jau nākat! 'Lū kati jūms glīzi
Rūpli vainagi un orol = rari, ka izmeklēti - 'ta, pus -
Rofēt ^{siņ} ~~kat~~ nu gota - vartus, (to tura meitas, un oīreesi)
'tāt kusiin me ar tārku galā un pavīsin tik angstos
veesus!
Lejceemene: (nem iz kurva tivas - pudeles un leek uz galda) Lēte man
ari vins - !
Oroleene: 'Katas resnas pudeles, vaj sampanijs tur eekšā?
Lejceemene: 'Taga!
Oroleene: 'Kur jās atrumā ar to - !
Lejceemene: 'Vins - gulejs - taga galu manā pagrabā.
Oroleene: 'Ta!
Lejceemene: 'Aiz, bijn slīna, ārsto manam vecam tā bij ee =
teicis, lai dzerāt vīnu... bet ne jau dzeru ne kā, nu
tas uz musu angsto veesu galda, istā, veeta!... 'Heit
Puljet! 'nāc nu ar puķēm un puķu - vārem! 'Lūž O -
rol Alvinn, lai oina māca, iatā, ka galda vis glīzāk
kutu puskojams! (Puljete un Alvina leek vāres ar puķu -
cemoreem, uz galdu un apsterauz, galda un puķu =
puķiseem.)
Lejceemene: 'Nu sevēkliti - veen vel jā - urkaps, tas me ar savu
rikozanos galā...
Oroleene: 'Kati sevēkliti, te teorpan kreslu -
Lejceemene: 'Kresli stāves tik pe galda: - bet sevēkliti bus leetojams
'Kat angstos - veesus - pavīsin, uz pili...

Oroleene: Ka, karvatisin, uz pili - ?
Lejceemene: Gan retresi, gan pratisi... (nem ir šaina divus
spazi, kaltus spildzinus, leek uz sebekli) Luk ta!
veens augstai maninai, otrs vinas Tarjam ber-
nam... (nem ir šaina divus pasautus gult-segus
tatveem Oroleenei)

Oroleene: Cik peveicigi segi, u sen laikam austi - ?
Lejceemene: Tagan. (paklusn) Vislahakee no Suljetenas pirona-
segem.

Oroleene: La - bet ka jis - vinas te -
Lejceemene: Peenakas. Tik augstai veesnai paklat vislahakos -

Oroleene: (sebekliti, apskatitama) Pavats sebekliti, ar setram
ilkstigan -

Lejceemene: Ohans vecais ta notomajis - (tic Oroleenei ko
klusi pec aus) pec uz pili, ja!...

Oroleene: Ku lai veens cilveks - luka - ! ko tas Lejceemene -
ters - ! ne, kas to citi varetu notomates - ! ar tu
brinums - !

Lejceemene: La, ja!... Na, klasin, segsim nu - (akas apsedz
sebekli, ar gultsegem.)

Aunarits: Lautini, milee, manates - ! jaj! nupat veens
atris surp jaj - !

Ozols: Ko - jaj - ! Aunarits - !

Leltins: Ko kuris puses - !

Aunarits: Ko pils puses -

Ozols: Tas jau laikam -

Leltins: Kriver jaunungskus -

Ozols: Bet ko vinas te -

Aunarits: Las varbust garam - jas uz at-talam pils - plovam -

Aunarits: Ne, ne! Totas taisni, surp, leela, atram - ! Bas talin

27.
plat - lec jau no rirga reme - seen to pee Kujela
berra - an nak, uz, so pusi - nu atkal atstajis...

Lejceemene: Deeva laime! Ka mani vecais nav se!...

Leltins: Ka ta Lejceemene! Ka ta - !

Lejceemene: Luk! - ka robu - sapes, ar Raulu - sapem... ta satees
vins, ar - skriver jaunungsku...

Ozols: Hm! ja: teesavarts -

Leltins: Kums citeem ukladas - norinat labaki...

Abene: Gusnemit! ja nebus jajejs - tas vesais barons - ! ko -

Gusneene: Kreibisti - !

Aunarits: Nak, nak! nu pat vins, atris, surp nak - !

9 skats.

Rijusee, Leelotins.

Leelotins: (nak pa leel-celu no kreisas puses, apskatot, smej)
Hahahaha! Ku saspers velns to zabo kruci. "Kas
tas te par tingu!" hahaha!

Ozols: Mirtreja Kungs! Leltin, ne, eeverosin esmu negaivito
ceeminu, it ne maz: lai vins, par mums saka, ko saka -
ne - eeverosin!

Mirtrejs: Tas bus vis pratigaki...

Leltins: Ohans pec...

Leelotins: Pils kungs noslepus tak sa-osts - ! Ku talab te nu lai
kam vis slavenais Letterer - rumpis - pagasts gribu teikt
veena gubia... (apskatitamees) Bet - "galva" trukst... etu
leelcem, ar kartigem gubojameem tai, tesam, vispetigaka
skrive ingaisusi... an nu bij jatreccis tas meklet - ja!...
Ej! Lejceem, tas nav ne kuts gubis, tik svariga acumokli, ko
lis te... sava, rumpis "pamest veem! La nu gaitamais,

bistamais - tiz = putuens at. - santos - tas ta sajuk-
sana: 'kas, nu, v. Kistu vala! Dars labs vaj nosistot
air, air parsteiguma laimes! E! so juko redzet
kutu pakacigums pee manas garsas - e!'

Leltins: (uz Ozolu Mirdzejs) Luk Kur velejums - !

Mirdzejs: Lupa to tads - !

Ozols: Na, Kats cilveks, tads vinaru mate, mele...

Lejceemene: Lai turas ja grils, virees, skrieverjauens Kunga ru-
nas preti: veliksinees mes seveesi vinnu ne trodat,
ne protat,...

Ozoleens: Ku ja, Lejceemen, nu ja - ...

Leelodins: (gotu - vartus apskatitams) An Karatavas se, ari, ori-
celtas... un, uko ne var sacit, deergan glizas. Te nu
var skocens: Kam si pasaule pas taudz letaina jeb
ugunaina... un Kam drive talat ta te mer - (velk
ar roku par tegonu) ja! tads var se, ar Kats valga-
gala laipsnu pee palidribu - na! vis nar edains: -
nav ari vis tiza pedigam biortam izrunajams - ne! -
(aprkata galva)

Leltins: Teiceet, Ozol! Mirdzeja Kungs: voej var vel Kats gauraks par-
galvis, par to tur (rads, uz Leelodinu) kemes virdu atrastes.

Ozols: Lai Deers pasarg no tads pasa, kur nu vel no gauraka domat
runat!...

Leltins: Taj tad pati melakais oinu, kurp atgratis!...

Ozols: Nu, airmes is uecam baronam zinu, ka mes te un, kas te -

Mirdzejs: Laikam gan - ! bet lai jau - ne ka neivstaris - !

Leelodins: (pee galva staveitams, smeij) Hahahaha! Te jau ka preeks
kats - berneem, kur deersin kat naives - rikv un aintara pika
pirstos toerusi - hahaha! Patin, nac maja - !

Leltins: Ozol! es vairs nespeju saradsties: tas nelectis ja nem, uz
zoli - ! Es vinnu micisu, berri su - !

Ozols: Tagad Kiltu celt - vaj tev prats - !

Mirdzejs: Immaksasin balamutini, sistenas nopelnu citreiz ar
augleem... (nem Leltinu pee rakas)

Leltins: Bet data zaimosana, selesana no inturama. Laitet
man roku vala!

Mirdzejs: Esiet priatigi, Leltin! pacesatees - ...

Ozols: La! japacesis un, vavrak, uko - ...

Leelodins: Ar masu visu sirojas, par gluteem, slihteem lai-
keem: teic, Kasim trukstot naivas, tam ne esot ne
grasa vairs pee tuseles... un tads, cits meringot no
paradneekem vairs Kur tuertes - ja!... Bet luk, se -
(nem no galva vina puteli, tura paceltu augsa) Kur visu
istenaka slihto laikv: - luk se, Kur naudinās trukuma
xome, ja!... Bet ko darit - : Kur tūkalv, barons fon thelhacorens
lai citur dabuta sampeteri sasuktees, ja ne Leltiereris, pa-
gasta... ja! - Pratin, nac maja - !

Ozoleens: (paklusu) Lejceemen, nu lai veens cilveks lūka! Ko tas
tads mels par jusu vinnu -

Lejceemene: Kkalvās - nabadzins! Mes ikveens sava reika, sava
kina maltijsees un maltamees - vaj un tas Kats launums,
Kats greks -

Leelodins: Hm! brinams tik, ka subtrahs mairies - Kurvis - Leltins
ba pokals, nar ne Kur eerangani... Bus varbut Kur
augsa pakarti... lai vavrak spietu, mirtetu - (opates
gaisv) Ne - nar - ! at! ja, ja! tee, air - sūtiti proti - ja!...

Ozols: (uz Leltinu) Lau atkal tu tik, ne meeris, tik un lūtinats...

Leelodins: Ko tiz pagasta gelva, ^{pejga skure} kas tiz te vina rumpeis valotv
skiet, ingaisusi... Bet, jaag! parautisv taudz maz Ro oz -
sist! (est pee Lejceemenes) Gramatneec - ! ak, ne - ! patarneec
ne jau, ne - ! (laipsni) Pantu - gramateis! ja, ta sauc pagsta
galvas labaro - pusi! Ka teic, pantu - gramateis, jus

Leltins: Bet vecais barons Leclatina Rust-teru kadams, tū-
peies un rūpejas, vēl solabteen par vīnu...
Orols: Ar! Ko un spēcēlet par vecam lētam... mums pašam
teergan, soteen cita, ko apstomat, ko par runat...

10. skats.

Bijuse, Lejceems, Apsits, Vitauts un citi vīreši nāk no
lakas puses.

Lejceems: Abes savus, tarkus beigusi un ka redzu, jū arī savus -
brangi -! Bez tam mums soteen necerē laime: - la-
tikam mūzikantus - celgājus, ar maksu saligam,
vini stāv pie pirmēn galā - vārteem un apsveiks, arī
savu ragu - skanam mūs - augstas veešus.

Papulcejs: Lūk kur laime! aktīveini - tas bus jauki!

Lejceems: (uz Lejceemeni) Kas tev dais? manū vecenit -! Ieskaties
ka gurdēna, ka skumiga, kas tev -?

Lejceemene: Ej nu, tēt! ej! Kas man lai raisat? itin nekas...
(ar Orolu) Mēteiksim manam vecam par Leclatinu ne pui-
vārta... Abas vecais atrī urtraucās, saskaisas - lūk
tas ne kurtu, sobris labi... (uz Lejceemu) Klaus virin! un
jūs citi saimū - tēsi: - mums tēsi baron heikungsi jās
ir vecais un jaunais... ka sauksim, savā starpā, ka
skorsonas labas breso barona Kungu, kuris soteen par-
naks -? na, kas xīn sacīt -?

Apsits: Vaj ne par breso -?

Leltins: La, par breso!

Orols: Ne, ne! tā neveicās -!

Apsits: Nu tad par Vinihalva baronu -

Vitauts: Tas tad gars vārds -

Leltins: Katrs vīnu lēti nespej minēt -

Orols: Kam velti, vārdaies, palietes - gan Lejceems, isto nosaukumu
xīnās -!

Lejceems: Kas saukts - pē mums - nāk pē mums: nāk mūsu
labat! un ko mes it nosirds sagaitam: tas ir un bus un
alaz, paliks - mūsu!... Par mūsu baronu mes vīnu sauk-
sim!

Papulcejs: La, jā! xīnāms Lejceems! bravo Lejceemu - tēt! Nu
visu veicējakis nosaukums, vārds - katat vārds -!

Orols: Kat tad Lejceemam, patoms trūcis, kat trūcis -!

Leltins: Galva paleik galva -

Stenarits: Lautini, lautini manatees -!!

Papulcejs: (parsteigti, cits caur sidu) Vaj tu trūteji? Ko vīns
teica? manatees! teico - tad jān laikam -? nu jā,
kat tad -! (visi rangās un labo pusi un uz Stenariti, kas
sež pokgalā)

Lejceems: Stenariti, tēsi! Ko tu patlaban jān redzi?!

Stenarits: Tū - vīns mezmālā nupat beļs melnūms Rūstas -
ratj! jā, tee ir beļi ratj! brauc uz so pusi!

Lejceems: Tas bus barons: mūsu barons!

Papulcejs: Līnams, protams! Kas nupats - mūsejs brauc -!

Lejceems: Abirdēja Kungu! Treestataji, Treestatajas rikojatees -!
Nu jūs citi laudis stājates vārak uz to un jās atkal
uz otru pusi - tā, tā! (uz Lejceemeni) Sev, vecenit, vaj
lāki xīni visus savus peenakumus -?

Lejceemene: Līnu, tēt! zīnu -

Lejceems: Apsit! Vitaut, jūms nu jā paleik, se! Orols, es un
vēl citi vīreši: mes esim augstems veešem preti -
(Lejceems, Orols, Leltins un citi aiziet pa celu, un labo pusi)

Pärb. 1952